

Arrest

nr. 140 397 van 5 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1) X
                      2) X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 6 december 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 17 oktober 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. M. KALIN, die loco advocaat Mr. F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Mr. M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 november 2012 wordt ten aanzien van elk van verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten genomen dat gepaard gaat met een inreisverbod voor drie jaar. Dit bevel en het inreisverbod werden hen betekend op 30 november 2012.

1.2. Verzoekers dienen op 15 maart 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.3. Op 17 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekers op 7 november 2013 in kennis worden gesteld. De motieven luiden als volgt:

*“in toepassing van **artikel 9bis** van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek **onontvankelijk** is.*

Reden:

Aan betrokkenen werd op 19.11.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven, gepaard gaande met een inreisverbod voor drie jaar, hun betekend op 30.11.2012. Hierdoor worden zij gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten en verboden het opnieuw te betreden gedurende drie jaar. Daar dit inreisverbod nog steeds van kracht is, hebben betrokkenen aldus niet het recht zich op het Belgische grondgebied te bevinden. Om deze reden kunnen de aangehaalde elementen (m.n. de beweerde lange asielpcedure, de onmogelijkheid tot terugkeer, het niet in aanraking gekomen te zijn met de openbare ordediensten, de schooigang van de kinderen en de integratie van betrokkenen) niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit een aanvulling van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 30 oktober 2014 als vluchteling werd erkend door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit betekent tevens dat verzoekende partij nu beschikt over een onbeperkt verblijfsrecht. Het verkrijgen van dit onbeperkt verblijfsrecht in het kader van de erkenning als vluchteling kan worden beschouwd als het finale doel van de in punt 1.2. bedoelde aanvraag en van het beroep dat ingesteld werd tegen de in punt 1.3. bedoelde beslissing. De vernietiging van de bestreden beslissing kan verzoekende partij derhalve in casu niet meer tot voordeel strekken. Verzoekende partij heeft dan ook geen actueel belang bij het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Opdat een annulatieberoep ontvankelijk zou zijn, moet een verzoekende partij wier belang in de loop van het geding op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen, quod non in casu. Ter terechtzitting beaamt de

raadsman van verzoekende partij immers dat er geen actueel belang meer is. Er zijn derhalve geen elementen die zich verzetten tegen de conclusie dat het beroep, gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang, niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES